амбóля, — скрище (стая) за прѣсаждане присадка вдцата от сипаницата. 2) прѣчица или пумка за присаждане дрьвя — присад, 3) рѫченик, кърпа за привръзване главитѣ у женитѣ. Гр.

амболясвам, — гр присаждам.

амвон — гр. висор, високото мѣсто в черквитѣ дѣто понѣкоги четѫт евангелие или сказват слово 240

аме — в. ама и ами. Вз. к. 12.

амен — дѣйствие, искарване на вън, гонение повечи: дрисък, бѣгавиц, прóкар.

амелет — прост работник, надничар

американ — платно от америка.

ами — 1) в. ама. 2) ~~с друг оттѣнък~~ с по-друго значение при питание и потвърдяване, ~~а~~, ами ти? а чи? ами как, тъй áми, тъй вер.

амидра — в. амудра.

амин, евр. 1) църк. истина, право. 2) пожелание, да бѫде, дай боже. 3) вѣчно, от амина до амина

амудра — стрика, чича.

амуджеолу — чичов син, внук, племянник

áна, име евр. — божия милост 250.

анà — майка,

анагност, — чтец. гр.

анадол, гр. мала азия.

анадоллия, — анадолец

анадоллук — анадолска зем. в. анадол

анайков, от анà — майчин

аналога — стол, поставец прѣд пѣвцитѣ в черква.

аналой, — също що аналога.

аналък — 1) помайчима. 2) тъща, баба на зетът, на невѣстата майка.

анач, за животни, мащорчик.

ананка погрѣш. вм. ангямка. М. 650 260

анасон, в. анис. гр.

анасонен, — що има анасон.

анатема, — проклетия

анатематисвам, — проклевам

анатемисвам, — също що анатематисвам.

анатемник, — проклетник гр.

анафора, гр. 1) хлѣб от просфора, нафора. 2) мѣст. прошение, хвала

анахтар. гр. тур. ключ, от ключ.

анахтарджия, — ключник.

анач, — от ана, най старати, найвначната патка в стадото на паткитѣ 270.